

ADVIES

2012-021

22 mei 2012

Klacht school schiettekort in begeleiding leerling en broer niet meer welkom

School schiet volgens klagers tekort in de begeleiding van de ontwikkeling van leerling. Nadat leerling van school is veranderd is ook broer volgens klagers niet meer welkom op de school.

De Commissie leidt uit meerdere bronnen af, dat de leerling betrokken is en zich op cognitief gebied positief ontwikkelde. Het standpunt van de school dat plaatsing op het speciaal basisonderwijs daarom niet noodzakelijk is kan de Commissie dan ook volgen. Dit is in overeenstemming met het geldende beleid dat leerlingen zoveel mogelijk binnen het reguliere basisonderwijs dienen te worden opgevangen. Gelet op de bewoordingen in een brief over de broer van de leerling kan de Commissie goed begrijpen dat klagers hierin de boodschap lezen dat de kinderen niet langer welkom zijn op school. Deze suggestie heeft bij klagers onnodig leed veroorzaakt.

De Commissie verklaart de klacht deels ongegrond, deels gegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij schrijven van 9 maart 2012, ingekomen op 13 maart 2012 hebben de heer P. en mevrouw P. (moeder), mede namens M. (vader) en M-A een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie (verder te noemen: de Commissie). De klacht is – kort gezegd - gericht tegen de handelwijze van de school betreffende dochter N. en zoon L..
- 1.2. Bij schrijven van 27 maart 2012 heeft de heer J., directeur-bestuurder, namens het bevoegd gezag en de christelijke basisschool gereageerd.
- 1.3. Op 22 mei 2012 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. De heer en mevrouw P. en de heer en mevrouw M., zijn in persoon verschenen. Verder is verschenen mevrouw A., oma. Namens het bevoegd gezag is verschenen de heer J., voornoemd. Namens de school zijn verschenen de heren B., directeur, E., adjunct-directeur en mevrouw B., intern-begeleider.

2. Standpunt klagers

Uit de klachtbrief en hetgeen klagers op de hoorzitting naar voren hebben gebracht, leidt de Commissie - kort weergegeven - de navolgende klachten af.

Klagers zijn van mening dat de school tekort is geschoten in de begeleiding van de ontwikkeling van N.. Een medewerker van de schoolbegeleidingsdienst heeft N. onderzocht en naar haar oordeel had N. NLD. Klagers hadden het gevoel dat er wat anders met N. aan de hand was en zij hebben orthopedagoge mevrouw F. een onderzoek laten doen. Zij heeft geconstateerd dat N. ADHD heeft en heeft geadviseerd om N. naar speciaal onderwijs te laten gaan. De school was het hier niet mee eens

en wilde ook niet meewerken aan het aanvragen van een rugzakje. In maart 2011 is N. onderzocht door Fornheze. Uit dat onderzoek kwam dat N. een angststoornis, DCD en ADHD heeft. Nu N. op een speciale school voor basisonderwijs zit, gaat het goed met haar. Op de hoorzitting hebben klagers aangegeven dat de school ten onrechte geen aandacht heeft besteed aan de sociaal-emotionele ontwikkeling van N..

Omdat L., de oudste zoon, ook op de school zat en het contact met de school verstoord was, wilden klagers nog een gesprek om het hoofdstuk betreffende N. af te sluiten. Klagers hebben de vertrouwenspersoon gebeld met het verzoek te bemiddelen tussen school en klagers, zodat het tot een gesprek tussen klagers en de school zou komen. De school wilde echter niet in gesprek gaan en heeft de brief van 21 december 2011 geschreven. Uit deze brief blijkt, volgens klagers, dat L. niet meer welkom is op de school. Zij nemen dit de school heel kwalijk.

3. Standpunt bevoegd gezag en de school

Namens het bevoegd gezag is het volgende naar voren gebracht. De cognitieve ontwikkeling van N. ging goed. De problemen met N. lagen in de thuissituatie. De school was met betrekking tot N. niet handelingsverlegen. In het kader van Passend Onderwijs is het belangrijk om kinderen zoveel mogelijk op de reguliere basisschool te plaatsen. De directeur van de school en de intern begeleider kunnen zich niet vinden in de proefplaatsing van N. op het speciaal basisonderwijs. Ook volgens de orthopedagoog van de nieuwe school was N. goed op haar plaats op de school. Op de hoorzitting heeft de school het volgende aangegeven. Onderzoeker mevrouw F., orthopedagoge, heeft geen informatie over N. op de school gevraagd. Verder werden niet alle verslagen door klagers met de school gedeeld. Voor het behandelen van een angststoornis is de school niet toegerust.

Ten aanzien van de klacht over de gevolgde procedure naar aanleiding van de klacht heeft het bevoegd gezag aangegeven, dat een mondeling gesprek niet meer is gevoerd omdat de heer J., directeur-bestuurder, goed telefonisch contact heeft gehad met de moeder en dat niet duidelijk is geworden waar de school in gebreke zou zijn gebleven.

4. Overwegingen Commissie

De Commissie overweegt als volgt.

De resultaten uit het leerlingvolgsysteem laten zien dat N. zich op cognitief gebied positief ontwikkelde. De Commissie leidt uit het dossier en met name uit de observatie van de orthopedagoog van het Meldpunt Leerlingenzorg af, dat N. een betrokken leerling is, die binnen en buiten de groep meer dan voldoende meedraait. Het standpunt van de school, dat zij niet handelingsverlegen is met betrekking tot N. en een plaatsing op het speciaal basisonderwijs daarom niet noodzakelijk is, kan de Commissie op basis van de in het dossier aanwezige stukken dan ook volgen. Dit is in overeenstemming met het geldende beleid dat leerlingen zoveel mogelijk binnen het reguliere basisonderwijs dienen te worden opgevangen.

De Commissie kan klagers niet volgen in hun stelling dat de uiteindelijke (proef)plaatsing van N. op nieuwe school het bewijs oplevert dat de school het bij het verkeerde eind had. Daarvoor zijn er teveel tegenstrijdige adviezen afgegeven en bieden de stukken in het dossier onvoldoende aanknopingspunten. Op grond van de eigen expertise van de leden van de Commissie kan niet worden

geoordeeld dat de school tegen beter weten in aan haar standpunt, dat er geen sprake was van handelingsverlegenheid, heeft vastgehouden.

Ten aanzien van de inhoud van de klacht dat de school tekort is geschoten in de begeleiding van de ontwikkeling van N., wordt het volgende overwogen.

Klagers hebben aangegeven, dat het op sociaal-emotioneel gebied in de thuissituatie niet goed met N. ging. De school heeft aangegeven, dat ze de problemen van N. in de schoolsetting niet herkende.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school datgene gedaan wat in redelijkheid van haar verlangd kan worden. Ten aanzien van de verwachte begeleiding van de school op sociaal-emotioneel gebied, overweegt de Commissie dat de school zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat ze voor een psychotherapeutische begeleiding van N. om haar te leren omgaan met haar angststoornis, niet is toegerust en ook niet toegerust behoeft te zijn. De klacht, gericht op het tekortschieten in de begeleiding van N., is dan ook ongegrond.

De Commissie stelt vast dat klagers en de school er niet in zijn geslaagd om de problematiek van N. tot een gezamenlijk probleem te maken. Door de tegenstrijdige adviezen van deskundigen, die ook niet altijd de school voor informatie benaderden, was dit ook niet eenvoudig. Ten aanzien van dit proces overweegt de Commissie, dat zij zich niet aan de indruk kan onttrekken, dat de school meer (zakelijk) de regie had kunnen voeren en had moeten aangeven waar de grenzen voor haar als school liggen.

Ten aanzien van de communicatie en meer specifiek de brief van 21 december 2011 namens het team van De Glashorst overweegt de Commissie het volgende. Naar het oordeel van de Commissie heeft de school in de brief ten onrechte een link gelegd tussen het vertrouwen in de school en het benaderen van de vertrouwenspersoon, die aangewezen is voor een bemiddelende taak. Het inschakelen van deze persoon komt de Commissie gelet op de ontstane situatie niet onjuist of onredelijk voor. Gelet op de bewoordingen kan de Commissie goed begrijpen dat klagers in deze brief de boodschap lazen dat de kinderen niet langer welkom zijn op school. Deze suggestie heeft bij klagers onnodig leed veroorzaakt. Een dergelijk bericht had niet per brief zo kort voor de Kerstdagen verzonden moeten worden. De klacht is op dit punt gegrond. De Commissie is voorts van oordeel dat reeds uit het indienen van de klacht blijkt dat klaagster een heel ander gevoel aan het telefoongesprek met de heer J. had overgehouden, dan hijzelf aangeeft. De eenzijdige beslissing het gevraagde gesprek niet door te laten gaan acht de Commissie dan ook niet zorgvuldig.

5. Oordeel omtrent de gegrondheid van de klacht

De Commissie verklaart de klacht

- gericht op het tekort schieten in de begeleiding van de ontwikkeling van N., ongegrond.
- gericht op de wijze van communiceren in de brief van 21 december 2011 en na het indienen van de klacht gegrond.

De Commissie ziet geen aanleiding om in dit geval een concreet advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 8 augustus 2012 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. J. van Tongeren en drs. K.B. Visser, als leden, in tegenwoordigheid van mr. F.J.H. Stevens als secretaris.